

عنوان مقاله:

تحلیل ساختار عنصر گفتگو در داستان حضرت ابراهیم در قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های قرآنی در ادبیات، دوره 1، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

علیباقر طاهرینیا - دانشگاه تهران

مریم دریانورد - دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

گفتگو یا حواری یکی از عناصر داستان است که باعث حرکت و پویایی آن می‌شود. گفتگو به معنی تبادل کلام بین دو طرف است و مقصود از حواری کشف حقیقت است برخلاف جدل، که گفتگوی بین دو طرف است و خصومت در آن شرط اساسی است ولی در گفتگو هیچ ضرورتی ندارد که خصومتی بین آن دو وجود داشته باشد. واژه‌ی حواری سه بار در قرآن کریم ذکر شده که به معنای تبادل کلام آمده است. در قرآن کریم، گفتگوهای فراوانی در زمینه‌های متعدد آمده است. از جمله این گفتگوها می‌توان به داستان حضرت ابراهیم اشاره کرد. گفتگوی حضرت ابراهیم به حواری شبیه است تا جدل، زیرا آن حضرت به قصد دشمنی با طرف مقابل به بحث و گفتگو پرداخته است، حتی زمانی که با نمرود و قوم مخالف خود به گفتگو می‌پردازد، نرم‌خویی و ملایمت در آن نمایان است. این جستار بر آن است تا ظرافت‌های بیانی گفتگوی داستان حضرت ابراهیم را با روش توصیفی، تحلیلی و با استفاده از رویکرد نشانه‌شناسی روشن نماید.

کلمات کلیدی:

dialogue، Story، Jadal، prophet Ibrahim، Hivar، گفتگو، داستان، جدل، حضرت ابراهیم، حواری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144976>

